

Κυριακή Ε΄ Λουκα (Λουκ. 16,19-31) «24. καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ». ΚΑΙ ΙΓ΄ΛΟΥΚΑ (αιώνιος ζωή)
ΑΙΩΝΙΑ ΚΟΛΑΣΙ[Κυριακή ΙΔ΄ Ματθαίου (Ματθ. 22,2-14), 13. «τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακόνοις· δῆσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας ἄρατε αὐτὸν καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων».]

Εἶναι αξιοπαρατήρητο ὅτι ἐνῶ ὁ Χριστὸς εἶναι Θεὸς καὶ εἶναι Ἀγάπη, ὅμως, ομιλεῖ καὶ γιὰ Κόλασι καὶ μάλιστα αἰώνια.

Ἀς ρίξουμε πρῶτα μία ματιὰ γιὰ τὸ τι πιστεύουν οἱ ἐκτὸς Ἐκκλησίας ἄνθρωποι γιὰ τὴν Κόλασι:

Οἱ υλιστές πιστεύουν ὅτι ὑπάρχει μόνο ἡ ὕλη, ἐπομένως, γι’αυτοὺς, μετὰ θάνατον ὁ ἄνθρωπος γίνεται ἄτομα, ηλεκτρόνια καὶ πρωτόνια καὶ ἐνώνεται μετὰ τὸ ὑλικό Σύμπαν. (ὅμως, ὁ υλισμὸς εἶναι ἀνοησία. εἶναι δυνατόν ἡ ὕλη, τὸ σύμπαν νὰ ὑπάρχει ἀπὸ μόνο του;)

Οἱ εἰδωλολάτρες ὅλων τῶν ἐποχῶν εἶναι αἰσιόδοξοι: ἀφ’οὗ ἡ ψυχὴ εἶναι ἀθάνατη φύσει κι ἀφ’οὗ ὑπάρχει ἡ μετενσωμάτωσις, τὸ πολὺ πολὺ νὰ ταλαιπωρηθῶν γιὰ λίγο ἢ γιὰ πολὺ στὸν Ἄδη (ἢ ὅπως ἀλλιῶς τὸν λένε στὶς διάφορες παραλλαγές) καὶ μετὰ τοὺς περιμένει ἡ ἐνώσις μετὰ τὴν ἀπρόσωπη θεότητα («Μπράχμαν» ἢ ὅπως ἀλλιῶς τὸ ἀποκαλοῦν). Ἀρα, γιὰ τοὺς εἰδωλολάτρες ὅλων τῶν ἐποχῶν ὑπάρχει μόνο «Παράδεισος» μετὰ τὴν ἐννοία τῆς ἐνώσεως μετὰ τὴν ἀπρόσωπη δύναμις τοῦ Σύμπαντος. (ἀλλὰ ὅλες οἱ εἰδωλολατρικὲς θρησκείες εἶναι λάθος. εἶναι δυνατόν οἱ πέτρες, ἡ ὕλη νὰ εἶναι Θεός;)

Γιὰ τοὺς Μουσουλμάνους καὶ τοὺς Εβραίους κάτι θὰ κάνει ὁ καλὸς Θεὸς καὶ θὰ τοὺς βολέψῃ ὅλους τοὺς δικούς τοὺς. (αὐτοί, ἀν καὶ μονοθεῖστές εἶναι λάθος. ὁ Θεὸς εἶναι ἓνας ἀλλὰ καὶ Τριαδικός. ὁ Μωάμεθ ἦταν ἓνας ἐπιληπτικὸς ἄνθρωπος, ἓνας ψευδοπροφήτης, ποὺ ἐφτίαξε μία θρησκεία κομμένη καὶ ραμμένη στα μέτρα κάποιων ἀνθρώπων. καὶ οἱ Εβραῖοι, ἀν καὶ ἦταν ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ στὰ πρὸ Χριστοῦ ἔτη, στὰ μετὰ Χριστὸν βρίσκονται στὸ σκοτάδι, ἀφ’οὗ ὁ Μεσσίας ἦρθε καὶ αὐτοὶ ἀκόμη τὸν περιμένουν.)

Μεῖνουμε ἐμεῖς οἱ Χριστιανοί. Οἱ Προτεστάντες λένε πως ἀπαξ καὶ γνωρίζει κάποιος τὸν Χριστό καὶ τὸν ομολογήσῃ, ἐξασφάλισε καὶ μία θέσις στὸν Παράδεισο. Οἱ Παπικοὶ ἔχουν τὸ Καθαρτήριο Πῦρ μετὰ τὸ ὁποῖο ξεπλένονται ὅλες οἱ ἀμαρτίες, ὁπότε ὅλοι οἱ Παπικοὶ θὰ πανε στὸν Παράδεισο. Κάτι ἀνάλογο ἔχουν καὶ ὅλοι οἱ υπόλοιποι αἰρετικοὶ μέσα στὸν χωρὸ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἢ τῶν παρυφῶν τοῦ π.χ. Μορμόνοι, Γιαχωβάδες, Ἀντβεντιστές κλπ.

Τὶ λέει, ὅμως, ἡ Ἐκκλησία γιὰ τὴν Κόλασι; Μας λέει πως ὅταν ὁ ἄνθρωπος πεθαίνει ἡ ψυχὴ τοῦ μεταβαίνει στὴν μέση κατάστασι καὶ περιμένει τὴν Β΄Παρουσία τοῦ Κυρίου, ὁπότε καὶ θὰ γίνῃ ἡ τελικὴ κατάταξις τοῦ καθενός, Παράδεισος ἢ Κόλασι.

Μετὰ τὰ Μνημόσυνα, τὶς προσευχές καὶ τὶς ἐλεημοσύνες ποὺ κάνουν οἱ ζωντες ὑπὲρ τῶν κεκοιμημένων, μπορεῖ ὁ Θεὸς κάποιον ποὺ προορίζεται γιὰ τὴν Κόλασι, μετὰ τὴν πρᾶξις τοῦ ὅταν ἦταν ζωντανός, νὰ τὸν βάλῃ στὴν θέσις ποὺ πάει γιὰ τὸν Παράδεισο, ἀν βέβαια εἶναι σὲ ὀριακὴ κατάστασι. Μόνο ἓνα μικρὸ ποσοστὸ, οἱ ἀμετανόητοι, θὰ πάνε στὴν αἰώνια Κόλασι, ὅπως π.χ. ἓνας στὸς δώδεκα ἦταν ὁ Ιούδας.

Ὁ Χριστὸς, λοιπόν, μας ομιλεῖ γιὰ Κόλασι καὶ πρέπει νὰ πάρουμε τὴν ζωὴ μας

στὰ σοβαρά. Δὲν πρέπει νὰ παρασυρόμαστε ἀπὸ τὸν υλισμὸ, τὸν ἰνδουισμό καὶ τὶς ἄλλες θρησκείες καὶ νὰ ἐπαναπαυόμαστε. Οὔτε ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι μόνο ὁ Ιουδᾶς πῆγε στὴ Κόλασι ἀπὸ τοὺς δώδεκα Μαθητές. Πρέπει νὰ ζοῦμε ἔτσι ὥστε νὰ ἔχουμε πάντοτε μπροστὰ μας τὸν Χριστό, ὥστε νὰ μὴν κάνουμε ἀμαρτίες (ἢ ἀν κάνουμε νὰ μετανοοῦμε) καὶ νὰ σκεφτόμαστε ὅτι «ἀφ’οὗ μία ζωὴ θὰ ζοῦμε συνέχεια μετὰ τὸν Χριστό, γιὰτὶ νὰ μὴν χαιρόμαστε μετὰ τὴν παρουσία Του;».

Ὁ Παράδεισος καὶ ἡ Κόλασι θὰ εἶναι μαζί. Ἡ διαφορὰ θὰ εἶναι ὅτι ἄλλοι θὰ βλέπουν τὸν Χριστό καὶ θὰ χαίρονται καὶ ἄλλοι θὰ τὸν βλέπουν καὶ θὰ καίγονται. Μήπως τὸ ἴδιο δὲν συμβαίνει καὶ τώρα; Ἄλλοι πηγαίνουν στὴν Ἐκκλησία καὶ χαίρονται καὶ ἄλλοι ζοῦν κτηνώδη βίον καὶ ὅταν συναντήσουν δυσκολίες «δὲν ἔχουν μούτρα» νὰ πανε καὶ νὰ ζητήσουν συγγνώμην ἀπὸ τὸν Θεό καὶ βοήθειαν, μετὰ ἀποτέλεσμα νὰ χειροτερεύῃ ἡ κατάστασίς τοὺς. Μερικοὶ ψάχνουν βοήθειαν στὸν Σατανα, στὰ Μέντιουμ, στὶς χαρτορίχτρες, στὰ μάγια, στὰ ὠροσκόπια. Ἄλλοι τὸ ρίχνουν στὶς ἡδονές μετὰ ἀποτέλεσμα οἱ οἰσύνες νὰ αὐξάνονται καὶ ὁ φαυλὸς κύκλος νὰ μὴν ἔχει τελειωμό καὶ ὁ θάνατος νὰ φαίνεται ὡς ἡ μόνη λύσις γιὰ τὸ δράμα τοῦς.

Ἀλλὰ ἐμεῖς εἴμαστε μέλη τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ Ἐκκλησία μας βοηθεῖ καὶ ἐδῶ νὰ περναμε καλά καὶ νὰ κληρονομοῦμε καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν, τὸν Παράδεισον, τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν, τὴν ζωὴν μαζί μετὰ τὸν Χριστό. Ἀς μὴν ἀφήνουμε τὸν χρόνον νὰ κυλᾷ ἀνεκμετάλλετος. Ἀς μποῦμε στὸν δρόμον τῆς ἀγιότητος ὥστε νὰ περάσουμε χωρὶς ἐξετάσεις μετὰ θάνατον στὸν Παράδεισον, ἀφ’οὗ ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ Παράδεισος ἐπὶ τῆς Γῆς.

Ὁ καλλίτερος τρόπος νὰ ἀποφύγουμε τὴν αἰώνιον Κόλασι, γιὰ τὴν ὁποία ομιλεῖ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, εἶναι νὰ ζοῦμε ἀπὸ τώρα στὸν Παράδεισον καὶ ὁ Παράδεισος εἶναι ὁ Χριστός, «ὃν παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

*Θεία Λειτουργία (ὁ Χορὸς).** *Ι. Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πατρὸς.../ Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (12ᾠ13).* */Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε./Ἀμήν. στίχος α΄. ...Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς(3)./.Κύριε, ἐλέησον (2).* */Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοι, Κύριε./ Ἀμήν. Στίχ. α΄. ...Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν (ἢ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός, ἢ...), ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα (3).* *Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκοθῆναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὧν τῆς Ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς./ Κύριε ἐλέησον (2).* */ Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς. / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. Στίχ. α΄. ...Ἀπολυτίκιον/(ἐὰν εἶναι ἓνας ἱερεὺς) ὁ α΄χορὸς: Δεῦτε προσκυνήσωμεν ...ἈΠΟΛΥΤΙΚΙΑ. 25-7, 9-12, Ἦχος δ΄, Ταχὺ*

*προκατάλαβε, Ζωὴν τὴν κυήσαςαν, ἐκυοφόρησας, ἀγνὴν Θεομήτορα, θεόφρον Ἄννα· διὸ πρὸς λήξιν οὐράνιον, ἔνθα εὐφραينوμένων, κατοικία ἐν δόξῃ, χαίρουσα νῦν μετέστης, τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, πταισμάτων αἰτουμένη, ἰλασμὸν ἀειμακάριστε.**ΗΧΟΣ Γ΄. ΘΕΙΑΣ ΠΙΣΤΕΩΣ.* *Γόνος γέγονας Γάνου καὶ Χώρας, μέγα καύχημα νήσου Καλύμνου, παμμακάριστε Σάββα, πατὴρ ἡμῶν· καὶ γὰρ ὁδὸν διελθὼν τῆς ἀσκήσεως, τοῦ ἀκροτάτου τέλους ἐπέτυχες. Διὸ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.* *KONTAKION/ Κύριε ἐλέησον./Ἀμήν. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος ἰσχυρός, Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.(τρίς). Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι. Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς./**(νε) Δύναμις. (αρνά)᾽Ἄγιος ὁ Θεὸς - Ἄγιος ἰσχυρὸς - Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. /ἈΠΟΣΤΟΛΟΣ/Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα./Καὶ τῷ πνεύματί σου./Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. / ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ/ Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι. [Κύριε ἐλέησον (γ΄) (8) (τὴν τελευταίαν ἄπαξ) / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(7) / Σοὶ, Κύριε. / Ἀμήν. / Κύριε ἐλέησον.(2)/ Ἀμήν./Κύριε ἐλέησον (2).] Ἀμήν. Οἱ τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες, καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον ὕμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν ἀποθώμεθα μέριμναν, - ὡς τὸν Βασιλέα τῶν ὅλων ὑποδεξόμενοι. / Ἀμήν. *Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἀλληλούϊα (γ΄). / Κύριε ἐλέησον.(5) / Παράσχου Κύριε(6)./Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς./Σοὶ, Κύριε./Ἀμήν./Καὶ τῷ πνεύματί σου./Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον (στὰ συλλείτουργα: Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου, Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου καὶ ῥύστης μου)./Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκοθῆντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν./ Ὡς ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως./Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου./Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον. / Ἄξιον καὶ δίκαιον./ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ· πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου, ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὡσαννὰ (ὸ) ἐν τοῖς ὑψίστοις. / Ἀμήν. / Ἀμήν./ Σὲ ὑμνοῦμεν, σὲ εὐλογοῦμεν, σοὶ εὐχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν./ **ᾠξιὸν ἔστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζεις σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ· τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν. /** Κύριε ἐλέησον./Καὶ πάντων καὶ πασῶν. / Ἀμήν. / Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματος σου./[Κύριε ἐλέησον (ῥ)]. Παράσχου Κύριε (ῥ)] ἢ **Κύριε ἐλέησον(3)/** Σοί, Κύριε./Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. /Ἀμήν. / Καὶ τῷ πνεύματί σου./Σοί, Κύριε./Ἀμήν./ Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. **Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλληλούϊα.** (Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου...)/ **Τοῦ δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον** Ὡς Θεοῦ κοινωνόν με **παράλαβε·** οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω· οὐ φίλημά σοι δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας· ἀλλ' ὡς ὁ ληστής ὁμολογῶ σοι· Μνήσθητί μου Κύριε ἐν τῇ βασιλείᾳ σου./ **Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὔρομεν πίστιν ἀληθῇ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν. /** Ἀμήν./ Κύριε ἐλέησον (2)./Σοί, Κύριε./Ἀμήν./Κύριε ἐλέησον./Ἀμήν. **Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.(τρίς)./**(Μετὰ πνευμάτων δικαίων...)/Κύριε ἐλέησον. / Ἀμήν. / Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Κύριε ἐλέησον (γ'), Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον. /Τὸν εὐλογοῦντα καὶ ἁγιάζοντα ἡμᾶς, Κύριε, φύλαττε εἰς πολλὰ ἔτη./Ἀμήν.*ὅ,τι εἶναι υποναρμυμισμένο ἀλλάζει ἐνδεχομένως ἀπὸ Λειτουργία σε Λειτουργία. χρειάζεται ἀκόμη μία σελίδα κάθε φορά - που θα ἔχει τον Απόστολο, τα τροπάρια, το Κοντάκιο κλπ.- και η οποία πρέπει να εκτυπώνεται μαζί με αυτήν την σελίδα. εἰμαστε ὄρθιοι ὅταν, ο ἱερέας μας εὐλογεῖ (κλῖνουμε καὶ την κεφαλὴ), ὅταν μας θυμιάζει, ὅταν περνάει ἀπὸ μπροστά μας το Ευαγγέλιο, ὅταν λέμε το "Πιστεῖω" καὶ το "Πάτερ ἡμῶν". (πρόσας: ο Ὅρθρος μεταφέρεται στο εσπέρας, το πρωὶ ἡ Θ. Λειτουργία ἀρχίζει ἀμέσως μετὰ την Προσκομιδὴ καὶ την ἀνάγνωση της Θείας Μετάληψης. ἔχοντας την παρούσα φωτοτυπία ὅλοι γίνονται ψάλτες!)) <https://www.youtube.com/user/KERMENI> (βλέπε πληροφορίες).

Ἀκολουθία τοῦ ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΥ ΤΡΙΣΑΓΙΟΥ (καὶ Μνημόσυνο τὴν Κυριακὴ)...Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Τρισάγιον. Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία Τριάς... Κύριε, ἐλέησον (γ'). Δόξα... Καὶ νῦν... Πάτερ ἡμῶν... "Ὅτι Σοὺ ἔστιν...]" Καὶ ψάλλουσι τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος δ΄.(ΣΤΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ΕΙΗ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΚΥΡΙΟΥ...) Μετὰ πνευμάτων δικαίων τετελειωμένων, τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ, ἀνάπαυσον, φυλάττων αὐτὴν (αὐτὰς) εἰς τὴν μακαρίαν ζωὴν τὴν παρὰ σοί, φιλόανθρωπε. Εἰς τὴν κατάπαυσίν σου, Κύριε, ὅπου πάντες οἱ Ἅγιοί σου ἀναπαύονται, ἀνάπαυσον καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος. Δόξα...Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καταβὰς εἰς Ἄδην, καὶ τὰς ὀδύνας λύσας τῶν πεπεδημένων· αὐτὸς καὶ τὴν ψυχὴν (τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου,

τῆς δούλης, τῶν δούλων] σου, Σῶτερ,
ἀνάπαυσον. Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Ἡ μόνη ἀγνή
καὶ ἄχραντος Παρθένος, ἡ Θεὸν ἀσπόρως
κυήσασα, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι τὴν ψυχὴν
(τὰς ψυχὰς) [τοῦ δούλου, τῆς δούλης, τῶν
δούλων] σου.

στην Διακαινήσιμο εβδομάδα αντί των ανωτέρω: Χριστός ανέστη εκ νεκρων, θανάτω θάνατον πατήσας, και τοις εν τοις μνήμασι, ζῶην χαρισάμενος.(3) Αναστάς ο Ιησους από του τάφου καθώς προείπεν, ἔδωκεν ἡμιν την αἰώνιον ζωὴν και μέγα ἔλεος.

.....
 Ἰερεὺς (Δ)· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
 σου, δόξομά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
 Ἀναγνώστης Κύριε, ἐλέησον.... **ΘΥΜΙΑΖΩΝ ΚΑΙ**
ΨΑΛΤΑ Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία ἡ μνήμη, Αἰωνία
 αὐτοῦ, [αὐτῆς, αὐτῶν] ἡ μνήμη (γ')....

ΑΡΤΟΚΛΑΣΙΑ
 Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου·
 δέόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον. (Χ.: ΚΥΡΙΕ,
 ΕΛΕΗΣΟΝ γ΄)..... Ὁ Χορὸς ᾠμῶν. Ὁ Ἱερεὺς + Εἰρήνη
 πᾶσι. Ὁ Χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου. Ὁ Διάκονος· Τὰς
 κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν. Ὁ Χορὸς· Σοί,
 Κύριε. Ὁ Ἱερεὺς· Δέσποτα, πολυέλεε... Ὁ Χορὸς ᾠμῶν.
 Ὁ Ἱερεὺς θυμῷ καὶ ὁ Χορὸς ψάλλει· Ἦχος πλ. α΄.
 Θεοτόκε Παρθένε, χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία ὁ
 Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη Σύ ἐν γυναιξί, καὶ
 εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι
 Σωτὴρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἐν τῇ
 Διακαινησίμῳ ἐβδομάδι, ἀντὶ τοῦ <Θεοτόκε Παρθένε>,
 ψάλλεται τό· <Χριστὸς ἀνέστη>. Ὁ Διάκονος· Τοῦ
 Κυρίου δεηθῶμεν. Ὁ Χορὸς· Κύριε, ἐλέησον. Ὁ
 Ἱερεὺς(λαβὼν ἕναν ἄρτον καὶ εὐλογῶν αὐτόν)· + Κύριε,
 Ἰησοῦ Χριστέ,..... Ὁ Χορὸς ᾠμῶν. (ἀσπασμὸς ἄρτου) Ὁ
 Ἱερεὺς· Ἦχος βαρὺς. Πλοῦσιοι ἐπτώχευσαν καὶ
 ἐλείψασαν· οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον, οὐκ
 ἐλάττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Οἱ δὲ Χοροὶ ἐπαναλαμβάνουσι
 τὸ αὐτὸ δις.] ΑΠΟΣΤΙΧΑ (Ἡ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ).

3-11, ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' ΛΟΥΚΑ (από 30-10 έως 5-11), ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν),
Ἀντίφωνον Α', Ἦχος β'. Στίχ.
 Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ
 ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.
Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ
 ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...
Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν
 θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων
 δεσπόζει. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...
Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα
 αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.
 Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...
 Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ταῖς πρεσβείαις τῆς
 Θεοτόκου...
Ἀντίφωνον Β', Ἦχος β'. Στίχ.

Αἰνεῖ, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσωσόν μου
ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως
ὑπάρχω.

**Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, πάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.**

Στίχ. Μακάριος, οὐ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς
αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν
αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· Σῶσον
ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Στίχ.. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός
σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Σῶσον, ἡμᾶς,
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

**Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...Ὁ μονογενὴς Υἱὸς
καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ...**

Ἀντίφωνον Γ' Στίχ. α'.

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

**Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β'. Οτε κατήλθες πρὸς τὸν
θάνατον, ἡ Ζωὴ ἡ ἀθάνατος, τότε τὸν Ἄϊδην
ἐνέκρωσας, τῇ ἀστραπῇ τῆς Θεότητος· ὅτε
δὲ καὶ τοὺς τεθνεώτας ἐκ τῶν καταχθονίων
ἀνέστησας, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν**

**ἐπουρανίων ἐκραύγαζον· Ζωοδότα Χριστέ,
ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.**

Στίχ. β΄. Αίνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.
Ἦχος β΄. Οτε κατήλθες πρὸς τὸν θάνατον,...
Μικρὰ Εἴσοδος. Εἰσοδικὸν
 Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ,
 σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστάς ἐκ
 νεκρῶν.....ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄. Οτε κατήλθες πρὸς τὸν
θάνατον, ...

3-11. Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων Ἦχος δ΄ Ταχὺ προκατάλαβε

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον, ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση· Αὐτῶν ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Ἦχος δ΄

Ὦς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτῆς, καὶ τῶν πτωχῶν ὑπερασπιστῆς, ἀσθενούντων ἱατρός, βασιλέων ὑπέρμαχος, τροπαιοφόρε μεγαλομάρτυς Γεώργιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον Ἦχος β'

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
 μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ
 παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
 πρόφθασον, ὡς ἀγαθὴ, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
 τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς
 πρεσβειάν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ
 προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμῶντων σε.

Τρισάγιον, Ἀπόστολος, (αλλάζει), **ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ΄, (ἀπὸ τῆν**
Πεντηκοστή), Προκειμένον. (ἤχου Κυριακῆς). **Ἦχος β'**

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.
Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.
Πρὸς Κορινθίους Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
Ἀνάγνωσμα 11:31-33; 12:1-9
Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν
Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ
βασιλέως ἐφρούρει τὴν πόλιν
Δαμασκηνῶν πιάσαι με, καὶ διὰ θυρίδος ἐν-
σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τοῦ τείχους καὶ
ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι
δεῖ· οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι δὲ εἰς
ὀπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα
ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν
δεκατεσσάρων· εἴτε ἐν σώματι οὐκ οἶδα,
εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς
οἶδεν· ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου
οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον
ἄνθρωπον· εἴτε ἐν σώματι εἴτε χωρὶς τοῦ
σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν· ὅτι
ἠρπάγη εἰς τὸν παράδεισον καὶ ἤκουσεν
ἄρρητα ῥήματα ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ
λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιοῦτου καυχῆσομαι,
ὕπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχήσομαι εἰ μὴ ἐν
ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐὰν γὰρ θελήσω
καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων·
ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φείδομαι δέ, μή τις εἰς
ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει με ἢ ἀκούει τι
ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν
ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη
μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατάν, ἵνα
με κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ
τούτου τρὶς τὸν Κύριον παρεκάλεσα ἵνα
ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ· καὶ εἴρηκέν μοι· Ἀρκεῖ
σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμίς μου ἐν
ἀσθενείᾳ τελειοῦται· ἥδιστα οὖν μᾶλλον
καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα
ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ
Χριστοῦ.